

11. oktober 2006

Morten Kaspersens talepapir i forbindelse med foretræde for Arbejdsmarkedsudvalget i Folketinget onsdag den 10. oktober 2006:

Talepapir

"AK-Samvirke har bedt om foretræde for Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg, fordi vi ønsker at fremlægge sagen om a-kassernes ret til refusion for efterbetalt efterløn.

Udvalget er bekendt med den særlige sag om efterlønnere, der er blevet modregnet i efterløn for afholdt ferie i ferieår før den 1. maj 2006.

Ministeren var i samråd i Arbejdsmarkedsudvalget den 26. april 2006, hvor udvalget diskuterede de særlige problemer med modregning af efterløn i forbindelse med udbetaling af feriepenge. Sagen endte jo med, at det såkaldte hul blev lukket pr. 1. maj 2006.

Ministeren har klart tilkendegivet, at det ikke var *meningen*, at de daværende regler skulle anvendes til medlemmernes fordel, selvom det var efterlønnernes soleklare ret at gøre det.

Vi kan konstatere:

- At ferielovsændringerne i 2004 ikke forhindrede, at efterlønnere kunne hæve deres feriepenge efter ferieåret uden modregning i efterløn, samtidig med at feriepenge, der blev hævet i ferieåret, medførte modregning i efterløn.
- At spørgsmålet er blevet overvejet og drøftet i det lovforberedende arbejde før ferielovsændringerne i embedsværket, men at man valgte at lade problemet henstå.
- At Arbejdsdirektoratet ikke informerede a-kasserne om paradokset om modregning/ikke-modregning, og a-kasserne derfor ikke af egen drift påbegyndte en aktiv vejledning af medlemmerne om spørgsmålet, så de selv kunne forholde sig til, hvornår de skulle hæve feriepengene.
- At Arbejdsdirektoratet bekræfter over for Malernes A-kasse og Danske Sundhedsorganisationers A-kasse i september 2005, at det er rigtig, at medlemmerne kan undgå modregning, hvis medlemmerne udskyder at hæve feriepenge til efter ferieåret, uden at informere alle a-kasserne.
- At Arbejdsdirektoratet først i marts 2006 informerer alle a-kasserne om sagsforholdet.
- At ministeren klart har tilkendegivet, at det ikke var *meningen*, at denne ordning skulle bruges, og at der derfor ikke skulle informeres herom.

Imidlertid har Arbejdsmarkedets Ankenævn truffet nogle klare afgørelser, der siger, at når reglerne er således, at efterlønnere faktisk kunne hæve feriepengene efter ferieåret og undgå modregning i efterlønnen, så har medlemmerne et krav på at modtage information herom. Og hvis ikke de har modtaget denne information og vejledning, så har de krav på at lave forløbet om og stille sig selv, som om man ville hæve feriepenge efter ferieåret og dermed undgå modregning i feriepengene.

Hverken Arbejdsdirektoratet eller a-kasserne har levet op til dette retsvilkår, som Ankenævnet sætter op.

A-kasserne har derimod loyalt fuldt de retningslinjer som Arbejdsdirektoratet har udstukket for modregning af efterløn for afholdt ferie.

Ankenævnets afgørelser får betydning for tusinder af efterlønnere, der i perioden 1. januar 2004 til 30. maj 2006 ikke er blevet korrekt informeret og vejledt, således som Ankenævnet forudsætter. Vi vurderer, at der er omkring 30.000 medlemmer, som er blevet modregnet i efterløn for afholdt ferie, og som ikke har fået den rigtige vejledning.

Alle disse medlemmer har nu krav på at få deres sag genvurderet og i de fleste tilfælde få de modregnede beløb tilbagebetalt.

Spørgsmålet er nu, hvem der skal betale for efterudbetalingen af efterlønnen. Ministeren og direktøren for Arbejdsdirektoratet har udtalt, at a-kasserne selv må finansiere efterbetalingen og henviser til det objektive ansvar og refusionsbekendtgørelsen.

Denne tilkendegivelse finder vi helt forkert og uantagelig og anmoder om at ministeren påtager sig et ansvar i sagen. Ministeren udtalte den 20. september på Arbejdsdirektoratets temamøde med alle a-kasserne:

Jeg vil ikke lægge skjul på, at Ankenævnets afgørelse om rækkevidden af kassernes vejledningspligt kom noget bag på mig såvel som på direktoratet.

Derfor er der også grund til at overveje spørgsmålet om refusion for de ikke helt ubetydelige efterbetalingsbeløb nøje. Direktoratet har endnu ikke afsluttet disse overvejelser, og jeg synes derfor, det er rigtigst, at jeg ikke i dag udtaler mig yderligere om dette spørgsmål. Også i lyset af, at jeg er første ankeinstans i en eventuel tvist.

Vi forventer, at ministeren finder en løsning, der er acceptabel for alle parter, og det betyder, at staten påtager sig ansvaret for miseren.

Derfor appellerer vi til ministeren om at påtage sig sit ansvar. Og at Folketinget om nødvendigt hjælper med hertil.

Tak for ordet".